

عنوان مقاله:

موانع عمده رشد و توسعه مطلوب بیمه های تمام خطر مهندسی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه بیمه، دوره 13، شماره 1 (سال: 1377)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سید کاظم ملکوتی

خلاصه مقاله:

هدف های کوتاه مدت و بلند مدت در روند رشد و توسعه اقتصادی، اجتماعی، صنعتی و فرهنگی هر کشوری، بی تردید بدون حمایت، حفظ و تامین همه جانبه سرمایه های ملیو خصوصی تحقق نمی یابد. همان طوری که می دانیم حوادث مختلف طبیعی و غیر طبیعی که مهم ترین عوامل اخلا در سیر توسعه همه جانبه جامعه به شمار می روند، بار مسیولیت بیمه گران را که از مهم ترین اهرم های تامین کننده رشد و توسعه هستند دو چندان می کند. امروزه بیمه یکی از ابزارهای مهم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است که اتکا به آن در بخش های مختلف تجاری، خدماتی، اقتصادی و اجتماعی اجتناب ناپذیر است. از دیدگاه اقتصادی و اجتماعی در بسیاری از تحلیل ها بیمه را معیاری برای رشد و توسعه اقتصادی و عدالت اجتماعی می دانند. ما فرد یا سازمانی را سراغ نداریم که به دور از مخاطره باشد؛ خطرهای بالقوه همیشه وجود دارند که در صورت تحقق، موجودیت فرد و سازمان به خطر می افتد. برای جلوگیری از چنین وضعی و ایجاد تامین و آرامش که برای هر گونه فعالیت اقتصادی ضرورت دارد هر کشوری باید خود را به سلاح بیمه مجهز کند. در ایران نیز تا قبل از انقلاب اسلامی فعالیت هایی در زمینه بیمه انجام می گرفت و تا حدودی نیازهای اساسی افراد و جامعه را برطرف می کرد. از این فعالیت های می توان به تاسیس شرکت های بیمه ایرانی، قانون بیمه گری مصوب سال 1316، قانون بیمه کارگران، کارمندان دولت و قانون بیمه مسیولیت دارندگان وسایل نقلیه موتوری زمینی، قانون تاسیس بیمه مرکزی ایران به منظور اعمال نظارت دولت بر فعالیت های بیمه ای و قانون ملی شدن شرکت های بیمه در سال 1358 اشاره کرد. بعد از انقلاب شکوهمند اسلامی و تحولات اساسی و اصولی در کلیه شیون اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و صنعتی کشور همراه با تغییرات اجتماعی، پیشرفت های تکنولوژیکی و کنترل اساسی دولت بر امور کشور، صنعت بیمه نیز با دستیابی به بازارهای داخلی و خارجی، در جهت ارتقا و تعالی کشور تلاش کرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/995937>

